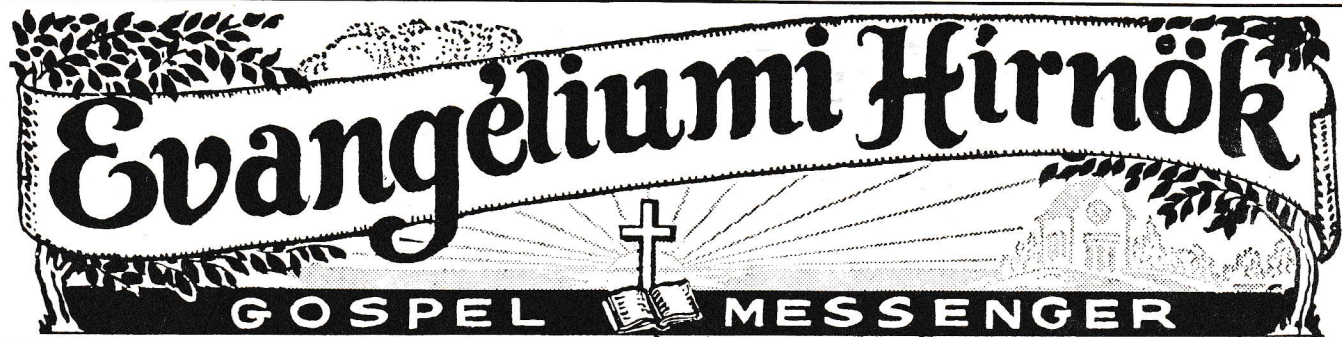

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

"Próbálja meg azért az ember magát..."

(Korinthus I. 11:28)

Az Úr Jézus kevés parancs-szerű utasítást adott tanítványainak. Mennybemenetele előtt meghagyta: "Tegyetek tanítványokká minden népeket megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében" (Máté 28:19). Egy másik rendelkezése az utolsó vacsora alkalmával történt, amikor vette a kenyeret, utána a poharat és ezzel a ke-

nyeret és a bort megtöretett teste és kiontott vére jelképévé tette. Ehhez a jelenethez hozzátette a következő magyarázó szavakat: "Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre" (Lukács 22:19).

Egyik rendelkezés sem volt diktatórikus parancs, hanem inkább komoly kívánság. Viszont annak a kívánsága, akit szeretünk, *parancs*, amelyet szeretetből teljesítünk és nem kötelességből, vagy egyéni haszon reményéből.

Az utolsó vacsorát, annak jelentőségét, amit ma Úrvacsorának nevezünk, a keresztyén felekezetek az évszázadok folyamán magyarázták, annak jelentőségét bővítették és szertartássá tették. A kenyér és a bor az úrvacsorai asztalon ma már "szent jegy". A szent jegyekből némely felekezet "szentséget" létesített, amelynek üdvöztető, vagy legalább is üdvösséges hatást tulajdonított. A katolikus magyarázat szerint a kenyér és a bor, vagy az ostya nem jelkép, hanem Krisztus valóságos teste és vére. És az Úrvacsora nem emlékvacsora, hanem Krisztus áldozati halálának a megismétlése. A protestáns felfogásban is a "szent jegyek" vétele nem Krisztus áldozatára figyelmeztető jel, hanem az egyén megnyugtató szolgáló cselekedet. "Úrvacsorában részesültünk" — mondják a lelkiismeretük megnyugszik.

Az Úrvacsora részvételében az Úr Jézus két fontos tevékenységre készítet. Az egyik *emlékezés* arra, amit Krisztus értünk tett. A másik *önvizsgálat*, amit Pál apostol *próbának* nevez. Üdvösségünket nem a "szent anyagtól", a kenyértől és a bortól, hanem Isten kegyelméből nyerjük.

Ez a kegyelem Krisztusban áradt reánk lélektől lélekig.

I.

Amikor az Úrvacsorán résztvevünk, tartsuk szemeink előtt Pál apostol figyelmeztetését, amelyet ő is az Úrtól vett: "*Próbálja meg azért az ember magát.*" Az apostol a régi bölcsek tanácsát ismétli: "*ismerd meg magad!*" Pál egy lépéssel tovább ment és hozzátette az ősi tanácshoz: *vizsgáld meg magad!* Önismeretünk önvizsgálattal kezdődik.

Magasrendű intellektuális emberi művelet az önvizsgálat. Csak az ember képes erre a tevékenységre. Ennek a felsőbbbbséges képességnak az alkalmazása pártatlanságot, latinosan objektivitást és bátorságot kíván. Az önvizsgálat nem könnyű emberi foglalkozás. De ha Isten a teremtés koronájának, embernek teremtett ezzel a nagy képességgel, akkor ez a művelet emberi kötelességünk. Ha elhanyagoljuk az önvizsgálatot, emberi voltunknak ártunk és a Teremtő által szándékolt fejlődéstől elesünk. Minden nagy emberi adomány nagy felelősséggel jár.

Az önvizsgálatra a régi bölcsek tapasztalata és ajánlata szerint a csendes, magányos elmélkedés (meditáció) a legalkalmasabb mód. A magányban senki és semmi nem zavar abban, hogy magunkkal foglalkozunk és meglássuk magunkat úgy, amint vagyunk. A "titkos kamrában" végzett valódi és hatásos elmélkedésben *találkozunk magunkkal*. Azzal a másik "énnel", akiről Pál apostol tesz említést a római levél 7. részében.

Köztudomású jelenség az, hogy az

Két vers a kórházból

1.

Dongó gázol a gyepe hegedűn,
Te jársz, Uram, a fény nagy gépei
között;

Az újság ma is tele halálhírral,
Állok a csúcson, a Csönd-határon;
Halottaim, keresztleim:
Zöld, fekete, kék virágok;
Ki feléd megyek, Uram, mindig,
végső otthonom felé,
Kezedre hajtom fejemet.

2.

Segíts nékem, Uram,
Megállni most az őszi forgatagban;
Lépni nagyot a szétsugárzó
csöndben;

Aranykék téli éjszakák királya,
Segíts, Uram, szembenézni
önmagammal,
Már futnak hátra mind az évek...
Erőt adj, Uram, erőt
Magam mondhasam: élni akarok,
Elszánt s erős vagyok.
Jaj, add, hogy színes lángom ki ne
oltás

Kikelt forgószelek,
Fullasztó záporok.

Horváth S. László

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor:

Dr. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855
Tel.: (919) 398-4646

Associate editor:

Mrs. MICHAEL MATRAI
782 S.E. Vance Circle
Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 727-7271

A szerkesztő bizottság tagjai: **Novák László,**
Dr. Henry Austin, Molnár Balázs.

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, Fla. and Additional Offices.

SUBSCRIPTION FEE: \$12.00 per year

Send subscription and
change of address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

F O N T O S:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gós hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: LASZLO NOVAK, 119 Adams
Road, R.F.D. 2., Londonderry, N.H.
033053. Tel.: (603) 432-8539.

Alenök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
Street, New Brunswick, N.J. 08901. Tel.:
(201) 545-1392.

Titkár: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
92 Thunderbird Drive, Naugatuck, CT.
06770. Tel.: (203) 723-1568.

Pénztáros: LOUIS DRESCHER, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120. Tel.: (216)
231-0038.

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: REV.
GEORGE M. ROWE, 714 Stratfield Road,
Fairfield, CT. 06430. Tel.: (203) 366-7240.

Pénzügyi Bizottság elnöke: ELMER KISH,
924 Congress St., Fairfield, CT 06432. Tel.:
(203) 259-3276.

Bethesda Otthon igazgatója: ERNEST J.
KISH, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL.
32905. Tel.: (305) 723-3288.

HISZEK URAM

Dr. Udvarnoki Béla könyve,
kapható a szerzőnél:

609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

A könyv ára 5.50 dollár
(kanadai dollárban 6.00)

ember nem nagyon emlékszik saját maga fizikai megjelenésére. Más arcát jobban el tudjuk képzelni, mint a magunkét. Naponként a tükröbe nézünk s még sem emlékszünk magunkra. Ha meglátnánk magunkat testi megjelenésünkben, vajon megismernénk magunkat? És ha megismernénk, mi lenne a benyomásunk? Szépnek találnánk magunkat? Megszeretnénk, vagy megvetnénk magunkat?

Az elmélkedésben nem a fizikai-testi "magunkkal", hanem a szellemi énünkkel találkozunk. Milyen lesz ez a találkozás? Örömteljes, vagy ijesztő? Az elmélkedésben nem lehet "mutogatni", sem "tetetni" a szépet, a jót. Nincs kendőzés, sem szépítés. Felfedezzük igazi énünket és látjuk magunkat úgy, amint vagyunk. És mert az Isten Igéje megállapítja, hogy: "*Mindnyájan elhajlottak; egyetemben elromlottak, nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy sem*" (Zsolt. 14:3), nem kétséges, hogy a magunkkal való őszinte találkozás nem kellemes esemény.

Akár kellemes, akár fájdalmas ez a találkozás, a bölcs hívő ember nem fél tőle és keresi a találkozást. Bátran szembe néz magával. Meglátja azt, akiről a Jelenések könyvében olvasunk és megtudja, hogy ő "*nyomorult és nyavalyás és szegény és vak és mezítelen*" (3:17). Az ember senkitől nem fogadja el büneinek és tisztátalanságának a felsorolását, de magával nem vitázhat és magát nem vetheti meg a titkos kamrában történt találkozás szomorú jelenete miatt. Nem is kell magát megvetnie. Ez a találkozás, bármilyen fájdalmas is, tisztító hatású, életerőt adó és életet megújító alkalom.

Jól tudta az apostol is, hogy a "*próbálja meg magát*" tanács elfogadása fájdalommal jár. De azt is tudta, hogy ebből a találkozásból származó önismeret lesz az az indító rugó, amely a hívőt a gyógyító és megtisztító Úrhoz közelebb hozza.

II.

Ha a hívő megpróbálta magát és úgy vesz részt Krisztus által rendelt emlékvacsorán, akkor nem mint önmaga által kikiáltott "méltó" jelenik meg, hanem mint aki jól ismeri magát és jól látja helyzetét s tudja és beismeri, hogy a "nyomorult, nya-

valyás, szegény, vak és mezítelen" jelző rá is vonatkozik.

Mint hívő túl megy a maga lelki nyomorúságának a megállapításán. Tudja, hogy van remény, van segítség. Bűnismeret, a bűntől való menekvés reménye nélkül nagy szenvedés, de a szabadulás lehetősége és bizonyossága nagy öröm. Az Úrvacsora áldását nem a fizikai jegyek, hanem a hívő bűnismereete és bűnbánata és az Üdvözítő felemelő kegyelme adja.

III.

Az emlékvacsorával járó próbának van még egy említésre méltó haszna. Közismert lélektani jelenség az, hogy a legtöbb ember azokban a bűnökben leledzik, amelyekkel embertársait vádolja. A nép, évszázados megfigyelés alapján ezt a tünetet úgy fejezi ki: "Az kiabál, akinek a háza ég." Erre a jelenségre magunk tapasztalatából is sok bizonyító példát hozhatunk fel. Ez a pszichológiai tünet az oka annak, hogy az Úr népe közösségébe tartozók is vádaskodnak egymás ellen, kifogásolják egymás tetteit és ezzel megzavarják a nyugodt, békés közösségi életet.

Az Úrvacsora nem sakramentum, nem szentség. A kenyér és a bor nem teszi a résztvevőket jobbakká, üdvösségüket se nem segíti elő, se nem biztosítja. Az Úrvacsorával való élés a keresztyéni lelki kötelesség teljesítése: önvizsgálat és emlékezés az Úr Jézus áldozatára. Az erőnyerés az emlékezésben, magunk felismerésében és a bizonyágtevési készségben van. Ez az erőnyerés áldás s ezért tanácsolja az Úr: "*ezt cselekedjétek az én emlékezetemre*". — U. —

WORLD HUNGER

It is estimated that half of the world's population goes to bed hungry each night. Half a billion people are at or near the brink of starvation: 14-20 million die from the effects of hunger each year—40,000 each day, 28 each minute (21 of them children). At the beginning of 1981, the United Nations High Commissioner for Refugees reported that there were 12.6 million refugees in the world, 50 percent of them children. Approximately five million of these refugees live on the continent of Africa.

Archie R. Goldie
(Baptist World)

“NEM ERŐVEL, SEM HATALOMMAL, hanem az én lelkemmel” — olvassuk Zakariás próféta könyvében az Úr szavát (4:6). Ezzel az Úr a léleknek, a szellemnek a fizikai erő felett álló hatalmára mutatott. A szellem erejében Zakariás idejében sem hitt az emberek többsége, és a fizikai erőt ma is többre becsülik az emberek, mint a szellemet. Közismert az a hír, hogy amikor Sztálint figyelmeztették a római katolikus egyház erejére, fölényesen azt kérdezte: “Hány hadosztállal rendelkezik a pápa?”

Különös tünet az, hogy azok az emberek és államhatalmak, akik és amelyek nem hisznek a szellem (lélek) létezésében és erejében, félnek tőle és védekeznek minden szellemi (lelki) megnyilvánulás ellen, legyen az valóságos, társadalmi, vagy tudományos természetű. Harcolnak az általuk nem létezőnek tartott szellemi erők ellen fizikai eszközökkel, mert másként nem is tehetnek. Ebben a harcban hasonlítanak Cervantes spanyol író éles humorú Don Kihote (magyar átírás) című művéhez. Ebben a műben a hős egy képzelt szelmalom ellen támadt régimódi lándzsájával. Ma a modern Don Kihoteok fegyverrel, börtönnel, száműzéssel, sajtó-tilalommal és cenzúrával hadakoznak a szellemi erők ellen. Harcuk épp olyan érthetetlen, mint Don Kihote uré volt.

* * *

A SZELLEMI ERŐK HATALMASABBAK, mint a fizikai erők. E sorok írója jól emlékszik az első világháború idejére, amikor a harctérről szabadságra visszatért katonák egyike kérdezte, tudom-e, hogy az ember erősebb, mint a ló? Nem tudtam, de a harc nehézségeit átélő és átszenvedő katona megmagyarázta. Mi, katonák — mondotta — meneltünk, harcoltunk étlen, álmattal három-négy napig is pihenés nélkül. Kitartottunk. Az életünk függött tőle. De ha egy ló két-három nap nem evett, összerogyott és kimúlt. A magyarázat: az embert a szelleme tartotta. A szellem (a lélek) a testet is erősíti. Megkérdezhetnénk mi is, hány hadosztálya van a lengyel katolikusoknak? És mégis a harci eszközökben hatalmas oroszok kénytelenek számításba venni a vallásos katolikusok szellemi erőit.

Az ember szellemét nem lehet megtörni és legyőzni semmiféle föl-

Szemle

di, fizikai eszközzel, vagy erővel. Minden ember egy nagyhatalom. Ha nem akar valakit szeretni, nincs az az erő ezen a földön, amely őt a szeretetre kényszeríthetné. Ugyanez az eset áll fenn akkor, ha van szeretet. Ezt a szeretetet nem lehet erőszakkal gyűlöletté változtatni. Nem lehet a hitet az emberre erőszakolni semmiféle módon. Viszont, ha van hite ezt nem lehet tőle elvenni fenyegetéssel, üldözéssel, börtönnel és még halálos ítélettel sem.

Ha Isten az embert ilyen hatalmas erővel áldotta meg, amikor a Teremtésben belé lehelte az Ő lelkét, akkor a szellemiekkel (lelkiekkel) bíró ember jól teszi, ha életében a szellemi erőkre támaszkodik. Emberi elnyomás, erőszak, törtetés arathat kezdeti sikert, de a végleges győzelem az élet harcában mindig a lelki eszközökkel küzdő egyéné.

A szellemi erő isteni erő!

* * *

A KERESZTYÉNSÉG TÖRTÉNETE úgy is felfogható, mint a szellemi erők működésének évszázados bizonyítéka. Emberi okoskodás, hatalmi törekvés szétválasztotta a 4. században a keresztyén egyházat. Lett nyugati, római, és keleti, orthodox görög egyház. A szakadást okozó emberek elmúltak, de a szellem megmaradt s ma a két egyház arról tárgyal, hogyan találhatnának alapot az egyesítésre. A 16. században a protestáns felekezetek kiváltak a római egyházból. Ki kellett válniuk, mivel a római egyház tüzzel-vassal, fizikai erővel pusztította őket. A protestánsok nem tűntek el. Ma azt olvashatjuk, hogy az anglikánok és a lutheránusok párbeszédet (dialógust) tartanak Rómával.

Évek folyamán a protestánsok is üldözö felekezetekké váltak. A katolikusok a protestáns lelkészeket gályarabságra hucolták, a protestánsok pedig a baptistákat vízbefolytatták. Fizikai erővel harcoltak Don Kihote módra a szellemi, láthatatlan erők ellen. A szellem azonban diadalmaskodott. 15 évvel ezelőtt San Franciscóban egy katolikus püspök avatásán résztvettek (nem csak mint szemlélők) protestáns egyházi vezetők. Három évvel ezelőtt amerikai és európai kálvinista teológusok, valamint amerikai és európai baptista

vezetők barátságos gyűlést tartottak Zürichben egymás tanításainak és hitelveinek a megvilágosítása céljából. Hübmayert a 17. században vízbefolytatták, s az utódok most bölcsen és hívőiesen áttették a vitát szellemi térre s lelki módon kívánják megoldani az ellentéteket.

Zakariás próféta ma is megismételhetné örök igazságot tartalmazó mondatát: Nem erővel, sem hatalommal...

* * *

A TANULSÁG A HIVŐ ember részére az, hogy amit az emberi erőszak, önző terv, gyűlölet magvának a hintése alkot, az a lélek világában nem maradhat meg. Gyülekezeti életünkben is megtörténik, hogy egyének kezükbe ragadják a vezetést emberi erővel. Átmenetileg a közösség szenved, de a szellem végül is győz. Az ember erőlködik, a szellem erőt ad és diadalra visz. Vegyük tudomásul az Írás tanítását. A lélek hatalmas, a szellemi erő örökkévaló. Ezzel az erővel biztonságban érezhetjük magunkat.

KÉT MEGRÉMÜLT EMBER

Az Ap. Cselekedeteiben két megrémült emberről olvassunk.

A 16. rész 29. versében egy börtönőr remegett a rémülettől, mikor rájött arra, hogy Pál és társai nem szöktek meg a földrengéskor. Rémülete oda vezetett, hogy ijedten azt kérdezte: “... mit kell cselekednem, hogy üdvözljek?” S mikor megkapta a választ, akkor hitt az Úr Jézusban, alámerítkezett és üdvösséget nyert. Sőt háznépe is követte.

Az Ap. Cselekedetek 24. rész, 25. versében meg Félix rémült meg. Azonban ő rémületében arra kérte a bizonyágtevő Pált, hogy “Mostan erdij el...” Nem tért meg, nem nyert üdvöt.

A rémület megszólaltatja a lelki ismeretet. A lelkiismeret meg nem hallgat el, míg valamilyen döntést nem hozunk. A Börtönőr az örökélet mellett, Félix meg az örök kárhozattal mellett döntött.

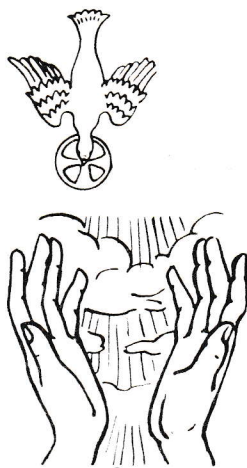
Téged hova hajt a rémület: térideidre vagy menekülésre?

“Egyetlen mustármagnyi hit többet ér, mint száz zsák tanultság.”

* * *

“Ne fordíts időt arra, amihez nem kérheted Isten áldását.” Lavater

“Mi várjuk az Úr Jézust, mert Ő jön...”

“Íme eljön felhőkkel, és meglátja Őt minden szem; még azok is, akik átszegeszték, és siratja Őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.”

(János Jel. 1:7.)

Az Úr Jézus második, dicső eljövetele az a “boldog reménység” (Titus 2:13), amely ebben a feldúlt, nyugtalan világban az Úr minden megváltott gyermekének erőt és lelkiörömet ad. Urunk ismét eljövetele a Biblia egyik nagy igazsága, amelyről az Újtestamentum kétszázhatvan részében legalább háromszázhusz helyen találunk említést. Az Újszövetség minden huszonötödik versében az Úr Jézus második eljöveteléről van szó. Az Ószövetség prófeciáinak nagy része is erről a nagy igazságról tesz bizonyosságot. Ezt a bibliai igazságot az Úr adta a szenteknek egymás vigasztalására (1Thess 4:18). Az Úr választottai részére ez a nap lesz a legdicsőbb, legboldogabb nap, de a hitetlen, Krisztus nélkül élő lelkek részére egy rettenetes nap lesz.

Erről az áldott napról beszélt már Énok is, aki a hetedik volt Ádámtól: “Íme eljön az Úr az Ő sok ezer szentjeivel, hogy ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntesse az istenteleneket minden cselekedetükért, amelyet istenkáromló bűnösök mondtak Ő ellene” (Júdás 14.15). Az évszázadokon keresztül az Úr elküldte egyik prófétáját a másik után azzal a megbízatással, hogy az Úr dicső eljöveteléről bizonyosságot tegyenek. Dániel egy csodálatos látomásban látja, amint egy tűzfolyam jön ki az Úr színe felől, ezerszer ezren szolgálják Néki és tízezerszer tízezeren állanak az Úr színe előtt: “Láttam... íme az égnek felhőiben, mint valami emberfia jöve, és méne az öregkorú-

hoz, és az ada Néki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv Néki szolgált, az Ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik, és az Ő országa meg nem rontatik” (Dán. 7:13.14). Énoktól sok-sok évvel később Zakariás próféta látja Jézust, amint megjelenik másodszor dicsőségben és nagy hatalommal mind az Ő szentjeivel és az Ő lábai megállanak az Olajfák hegyén, amely akkor majd kettéhasad, az egyik fele délre és a másik fele északra esik. Ezután az Úr ötszáz évig hallgatott, nem volt próféciai kijelentés, míg az első Karácsony éjszakáján a csillag fel nem ragyogott Betlehem felett, mialatt az angyalok közölték a nagy örömhírt a pásztoroknak, hogy megszületett a “Megtartó, az Úr Krisztus, a Dávid városában”. Jézus fel-alá járt Júdea és Galilea poros útjain és mindenkiél jót tett. Végül, egy gazdag, áldott élet közepette, gonosz emberek felvezették Őt a Golgotára és rásegeztek egy durva keresztre, ahol egy megtörött, megszaggatott, megtépett és vérző testtel kiáltotta: “Elvégeztetett!”

Ő, de milyen dicső és csodálatos az áldott Mester! — Még mielőtt a szenvedések útjára lépett volna, elbúcsúzott az Ő tanítványaitól ezekkel a vigasztaló szavakkal: “Ne remegjen szívetek; higgyetek Istenben, és higgyetek énbenem. Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem úgy volna, vajon mondtam volna-e néktek: Elmegyek, hogy helyet készítsék számotokra? És ha majd elmegyek, és helyet készítek számotokra, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek” (János 14:1–3). Miután a mi dicső Urunk feltámadott és negyven nap után felment a mennybe, két angyal fehérbe öltözve, így vigasztalták a megsomorodott tanítványokat: “...galileai férfiak, mit álltok itt a mennybe nézve? Ez a Jézus, aki közületek felment a mennybe, úgy jön el, mint Őt a mennyben felmenni láttátok.” Áldott legyen az Úr örökre! “Ez a Jézus” — nem egy másik, nem valami helyettese, nem az Ő szelleme —, hanem Ő maga, ugyanaz a Jézus, Aki Betlehemben született, megáldotta a kis gyermekeket, látást adott a vakoknak, meggyógyította a bénákat, bélpoklosokat és mindenféle be-

tegségben szenvedőket, feltámasztotta a halottakat. — Ez a Jézus fog ismét eljönni nagy hatalommal és dicsőséggel — hamar!

Miután a mi szeretett Urunk felment a mennybe és leült az Ő Atya jobbára, a tanítványok visszamentek Jeruzsálembe és a Felsőházban egy tíz napi imaközösségben várták az “Atya ígérését”. Amikor leszállt a mennyei tűz és megtöltötte mindnyájukat, többé nem féltek, a Felsőház zárt ajtóit nem tarthatták őket többé, hanem a Szentlélek erejében és hatalmában bizonyosságot tettek Jézusról mindenütt. Nemcsak a fügefa, hanem Lukács evangélista szerint (21:29) a többi fák is kihajtottak és zöldelnek, így tudjuk, hogy valóban közel van a nyár, ugyanis az Úr Jézus megjelenése közel az ajtó előtt áll. Ezért ma fontosabb, mint bármikor is ennek előtte, hogy mindazok, akik magukat Isten gyermekeinek vallják, Jézus drága vérében valóban megmosattak, Isten kegyelme által újjászülettek, a Szentlélek tüzevel megkeresztelve és a Szentlélek teljességének erejében hűek maradjanak a drága Mester megbízatásához: “Összehívta a tizenkettőt, erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett és a betegségek gyógyítására, és elküldte őket, hogy hirdessék Isten országát és gyógyítsanak” (Luk. 9:1.2). — Igen, Jézus eljön hamar! A fügefa zöldel és rügyeket hajt, de a kérdés az, készen vagyunk-e az Úr elé állni és Őt fogadni?

Smith Henrik

BRETZ TIVADAR:

A VILÁGÍTÓTORONY

*Lenn zúgnak a habok. Ő áll szilárdan.
A tenger habzó dühe fel sem hallik hozzá.
Biztosan áll fenséges nyugalmban.*

*Az emberek közt így vigyáz az Isten.
Tajtékozó dühük nem hallik fel Hozzá.
Biztosan áll az örök végtelenben.*

*Olyan jó, hogy az én létemben is él.
És nem dönti meg száz pusztító vihar,
Sok marcona hős, magabízó kevély.*

*Köszönöm, hogy beborít erejével,
Ha villámos had közeledik rám.
Rontó, mérges nyíla tudom nem ér el.*

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Nő konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Ifj. Sebestyén Jánosné

Titkár: Novák Lászlóné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

Lépésről-lépésre

A közelmúltban egy olyan magas régi épületben voltunk férjemmel, ahol nem volt lift. Amikor a lépcsőházban férjem felnézett, ezt mondta: "Vajon felérek-e?" Gyengélkedése miatt, nehezebbre esik a lépcsőn való járás. Ez elgondolkodtatott...

Arra gondoltam, hogy ha előbb nem is, de a Babel tornyának építése után, a terjeszkedő nagyvárosokban a helyszűke felfelé kényszerítette az építkezőket. A földi életben szűkül a terület mindnyájunk részére, akik Istent féljük; felfelé azonban még nyitva van az út — arra felé kell igyekeznünk.

A másik gondolatom az volt, hogy bár a cél elérhetetlennek látszik alulról felfelé nézve, jó, hogy csak egy lépést kell egyszerre megtenni — egyiket a másik után... Így van ez keresztyén életünkben is. A kérdés azonban az, hogy milyen cél felé közeledünk? Aki Krisztust követve halad az üdvösség útján felfelé, az nem állhat meg még akkor sem, ha nehezebbre esik a felfelé haladás, mert ha megáll, akkor azonnal visszafelé süllyed.

Az Isten igéjének tanulmányozása közben hasonlatot és példát keresek a gyakorlati élethez. Pál apostol ezt mondja magáról: "Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék; hanem igyekszem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadt engem a Krisztus Jézus" (Fil. 3:12). A férjem felnézett a magas lépcsőházban és ezt mondta: "Nem tudok felmenni, nagyon magas!" Pál nem állt meg, hanem ezt mondta: "Nem mondom, hogy már elértem volna... hanem igyekszem, hogy el is érjem..." Nem tökéletes még, de az akar lenni, mert már megragadta őt Krisztus, akitől a kitartást is kapta; azért igyekezett feléje. Amikor lépésről-lépésre mi is felértünk és visszatekintettünk, megelégedéssel mi is ezt mondtuk: "mégiscsak felértünk!" Pál még nem érte el célját és őszintén be is vallja: "Atyámfiai, én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna..." Mi sem lehetünk

megelégedve útközben az eredmény-nyel.

Ha Pál apostolnak szüksége volt arra, hogy időt és erőt ne pazaroljon, hanem célegyenest, nélkül dől-vén igyekezett a cél felé, Krisztus felé, mennyivel inkább kell ezt nekünk is tennünk, akik az ő példáját követjük. De Jézus szerint: "Nála nélkül semmit sem cselekedhetünk." Így az Úr segítségével tesszük. Gondolok arra is, amikor egy gyermek egy-egy lépcsőfokot kihagyva, könnyedén szaladgál le és fel a lépcsőn, amíg el nem esik, de akkor panaszkodik szüleinek. Ez történik mivélünk is; a bajban sérülésünkkel mi is mehetünk a mi mennyei Atyánkhoz

vigasztalásért. Hisz mikor valaki bűnbe esik, és annak tudatára ébred, szintén ezt a kifejezést használja: "elestem". Amikor tudatára ébredünk annak, hogy elestünk és segítséget kérünk, azzal már be is ismerjük tehetetlenségünket és elfogadjuk a felkínált isteni segítséget, a bűnt eltörölő kegyelmet, ami az Úr Jézus kifolyt vére által — tehát szenvedés által — lett a miénk. Az utat nekünk is folytatni kell felfelé, amíg elérjük a célt és ezt mondhatjuk: "mégiscsak felértünk!" Aki a célt el akarja érni, annak célegyenest kell haladni, lépésről-lépésre, "Mert a mi országunk mennyekben van, honnét a megtartó Úr Jézus Krisztust is várjuk." Boldog ember, aki ezt mondhatja: "Az én lábamnak szövétneke a te igéd, és ösvényemnek világossága" (Zsolt. 119:105).

Faulkner Károlyné

O. J. SANDERS:

EREDMÉNYES IMA

Fordította: MÁTRAINÉ

7. fejezet

A merész imádkozás

"Amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek" (Ján. 16:23).

Milyen bátorlalan és élettelen sok modern imádkozás, amikor csak az isteni erő minimális megnyilvánulását kéri és használja! Kéréseink ritkán emelkednek a természetes gondolkodás, vagy előbbi élményeink magaslatára fölé. Merjük-e kérni valaha is a természet felettit? Korunk légkörének hatása: minimálisra csökkent bennünk látóörömet, pedig Isten Igéje jogos igényeink mértékének lehetőségét szó szerint határtalannak nyilvánítja ki!

Isten az Ő ígéreteivel kapcsolatban az imádkozó lélek számára nyelvünk minden egyetemes kifejezését alkalmazza, mintha csak meg akarná előzni kételkedésünket. Így hangzanak ezek: "akármit, bárhol, bármikor, bárki, mindazt, bármilyen ígéretet: "Amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek" (Ján. 16:23). Elemezd ki az imádsággal kapcsolatos többi kifejezést is, s figyeld meg, hogy milyen határozottan biztatnak arra, hogy

nagy dolgokat kérjünk! Valaki azt mondta, hogy Isten számára az imádsággal kapcsolatos egyetlen akadály és feltétel az imádkozó egyéniségében rejlik. "Legyen a te hited szerint" — olvassuk.

Isten örömmel fogadja a merész imát. Milyen gyorsan válaszolt a syrophónici asszony merészségére, pedig ő neki nem is volt joga arra, hogy kérjen! Minket is arra biztat, hogy ugyanolyan szabadon kérjük a lehetetlent, mint a lehetségest, mivelhogy az Ő számára minden nehézség egyforma mértékű: vagyis nálánál kisebb. Jézus azt mondta, hogy "Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek" (Mát. 17:20). Egy másik hasonló fejezetben pedig egy fáról van szó, nem hegyről. De a merész ima teljesedését egy hatalmas hegy ugyanúgy nem gátolja, mint egy fa, mivel "Minden lehetséges annak aki hisz".

(Folytatjuk)

Isten sohasem ígér olyat, amit nem ad meg.

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1982. március 21.

HATALOM AZ ANYAG ÉS ELME FÖLÖTT

Márk 5:1–15.

A szöveg magyarázata:

Az Isten Fia képes hatalmat gyakorolni az anyag és az elme felett. Jézus és a tanítványok hajón mentek a gadaraiak földjére. Mikor vihar keletkezett, Jézus "ráparancsolt" a viharra és a vihar engedelmeskedett. Utána felmerült a kérdés: ki korlátozza az emberi elmét? Krisztus ismét bebizonyítja felsőbbbségét.

I.

1. A gadarai megszállott gyógyítása a negyedik rész utolsó verseivel kezdődik. A vihar pusztulással fenyegeti a hajót és az utasokat.

2. A természet pusztító hatása mindig félelemmel tölti el az embert. Emlékezzünk nagy természeti katasztrófákra a mi életünkben.

3. Az Isten Fia nyugodtan néz szembe a viharral. Ő tudja, hogy az anyagi világ az Isten hatalma alatt áll.

II.

1. A félelmetes vihar után egy borzalmas szörnyeteg állt a tanítványok útjában. Test és lélek elfajul, ha a Sátán hatalmában van.

2. A démonok elismerték Jézust, mint az Isten fiát. Elhinni Jézus istenségét nem üdvözít senkit. Gyümölcsöt kell teremni (Máté 3:8, Jakab 2:14–26).

3. Ha a Sátán hatalmában vagyunk, a társadalomban sem tudunk hasznos életet élni. A városokban ahol nagy a bűnözés, az emberek elzárkóznak egymástól, félelem uralkodik és az élet elveszti szépségét.

4. A Sátán hatalma nehezen törhető meg. Sok segítsége van. Nem csak démonok (légió a nevem, mert sokan vagyunk), hanem mindaz, aki nem az Istennel él (Mt. 12:22–30).

III.

1. Mikor Jézus kiűzte a tisztátalan lelket a megszállott emberből, meg-

Sohasem helyes helytelent tenni csak azért, hogy valami helyes származhasson belőle később. (BJ)

engedte, hogy a disznókba menjen. Ez egy nehéz része a történetnek. Miért engedte meg az állatok elpusztítását? Mert az embert többre becsülte mint az állatot? Mert a Zsidók a disznót tisztátalan állatnak tartották? Mert megakarta semmisíteni a démonokat, de nem akart egy embert elpusztítani?

2. Mikor az Isten megszabadít, a mi feladatunk elhirdetni a mi megváltásunkat (Máté 10:32–33).

3. Krisztus mentési munkája sokszor anyagi áldozattal jár, mint a disznó-nyáj elpusztulása. Sokszor mi is elküldjük Jézust, mert sokba kerül a követése.

*

Aranymondattal: Márk 5:19.

*

Napi áhítat:

Márc. 15. H. Márk 4:35–41.

Márc. 16. K. Zsoltárok 107:23–32.

Márc. 17. Sz. Márk 5:1–13.

Márc. 18. Cs. Márk 5:14–20.

Márc. 19. P. Máté 17:14–21.

Márc. 20. Sz. Zsoltárok 46:1–11.

Márc. 21. V. Róma 8:18–25.

* * *

1982. március 28.

AZ ISTEN SZAVA ÉS A KENYÉR

Márk 6:30–44.

A szöveg magyarázata:

Jézus megértette az ember életét. Testi és lelki szükségek kielégülése fontos számunkra. Az Úr imájában is láthatjuk ezt a filozófiát "add meg a mi mindennapi kenyerünket... és bocsásd meg a mi vétkeinket". Krisztus a "teljes" ember megmentésére törekszik.

I.

1. A pihenés fontossága mindig az előtérben van a Bibliában (I Mózes 2:2, Zsolt. 46:9–12, Lukács 10:38–42, Lukács 23:56).

2. Sokszor csak a csend és egyedüllét tudja az ember életét felüdíteni.

3. Ma minden olyan zajos. A televízió zajong, amíg ágyba megyünk. Mindig a nagy tömegekhez vágyódunk.

4. Mikor a tömeg megszakitotta a pihenési tervet, Jézus felhasználta az alkalmat jótékonyagra. Mi sokszor elutasítjuk az embereket, akik megzavarják az életünket.

II.

1. Jézus megszánta a tömeget. Tanította és táplálta őket. Az egyház

történelem rámutat arra, hogy mikor az Isten népe szolga volt, az Isten országa előrehaladt.

2. Ha a szegényekkel és üldözöttekkel törődünk betöltjük az evangéliumot (Máté 11:18–19, Jakab 1:27, 2:1–6).

3. Krisztus isteni erővel csodálatosan megvendégelt ötezer embert. De a csodát emberi eszközzel hozta létre. Őt kenyér és két hal.

4. Isten ma is elvégzi a munkáját, sokszor csodálatosan, de kéri a mi eszközeinket, pénzünket, időnket és szeretetünket.

III.

1. Isten megáldja a jókedvű adakozót (Mal. 3:10).

2. Akik adnak, gazdaggá válnak. Az öt kenyérből tizenkét kosárral lett. Az Ige hirdetése sokszoros gyümölcsöt hoz. Egy pohár hideg víz ajánlása kulcs lehet egy örök élethez.

3. Ha Isten hív egy munkára, az Ő isteni hatalmát is velünk küldi. Mózes és Ézsaiás elhivatása, a sereptai özvegység segítése, a Szent Lélek kitöltése mind ezt bizonyítja.

*

Aranymondattal: Márk 6:34.

*

Napi áhítat:

Márc. 22. H. Márk 6:30–34.

Márc. 23. K. Márk 6:35–44.

Márc. 24. Sz. János 6:28–35.

Márc. 25. Cs. Lukács 12:22–31.

Márc. 26. P. Zsoltárok 103:1–7.

Márc. 27. Sz. Zsoltárok 145:8–16.

Márc. 28. V. II Korinthus 9:6–15.

* * *

1982. április 4.

KRISZTUS HALLJA AZ EMBEREK KÉRELMEIT

Márk 7:31–37; 10:46–52.

Bevezetés:

Földi élete folyamán Krisztus sokat ment, leginkább gyalog, a Szent Földön és környékén. Nem csak a zsidók által lakott helyeken járt, hanem átment a főnóciái Tírusz és Szidon városokba, és onnan keletre a Dekapolisz (tíz város) területére. Ez a körút, és a Jeruzsálembe való folytatása körülbelül nyolc hónapba telt. Az alatt sokat tanított, prédikált és gyógyított a Megváltó, tekintet nélkül arra, hogy ki volt zsidó és ki volt pogány. Ő hallotta akkor, és most is hallja az emberek kérelmeit: "Uram, segíts rajtam!" Mai leckénkben Márk evangélista elénk tárja a süketnéma és a jerikói vak gyógyítását.

A szöveg magyarázata:

I.

*Krisztus figyel
a szegények kiáltásaira
(Mk. 7:31 – 37.)*

A szegények, az elnyomottak Őbenne reménykedhetnek. Ő nem emberi mértékkel méri az egyéni értéket. Ő nem csak a hatalmasok imáit hallgatja meg.

1) Először is félre hívta a tolongó tömegből a süketnéma embert. Krisztus mindig közvetlen akart lenni, ha csak volt lehetőség rá, azokkal akiket segített. Velünk is úgy akar bánni Ő: nem mint a tömeg névtelen tagjaival, hanem mint értékes, egyéni lelkekkel.

2) Gyógyítási módja mind az emberi és isteni erőt is igénybe vette. Az akkori emberek hittek a nyál gyógyító erejében. A süketnéma látta, hogy Jézus megérintette őt, és hogy megérintette a nyelvét. Hitte, hogy ebben volt gyógyító hatalom. De az igazi gyógyítás a Megváltó imája által jött. Az írás szerint ő fohászkodott és így szólt: "Effata, vagyis nyílj meg." Azonnal meg is nyílt a füle, megoldódott a nyelve, és érthetően beszélt.

3. A tanulság ebből az, hogy nekünk is igénybe kell vennünk úgy az emberi, mint az isteni gyógyító erőt és módszereket. Azonfelül azt is láthatjuk, hogy a Dekapolisz lakóinak füleit és nyelveit is feloldotta Jézus a benne vetett hit által. Így lesz nekünk is szabad hallásunk és szavunk.

II.

*Krisztus könyörül és gyógyít hit által
(Mk. 10:46 – 52.)*

1. A tömeg ismét türelmetlen volt, sokan csitították a vak Bartimeust (48. v.). Jézus azonban figyelt a szegény vak koldus kiáltásaira: "Dávid fia, könyörülj rajtam!" Megint csak az egyén hangja jutott az Áldott Orvos fülébe. "Hívjátok ide", mondta.

2. Nagy örömmel hallotta a koldus a hívó szót. Felugrott és oda-sietett Jézushoz.

És válaszából a hit sugárzott: "Mester, azt akarom, hogy lássak."

3. Tanulhatunk a Bartimeus válaszából. Ő nem csak egy jó szót, vagy egy jó tanítást várt, hanem teljes meggyógyulást. Amikor istentiszteleten vagyunk, mit várunk Istenninktől? Csak egy kis vigasztalást,

vagy pedig teljes megtisztulást és örök üdvösséget?

Bartimeus ledobta köpenyét (talan ez volt az egy rongyos tulajdona), Krisztushoz sietett, és azután nem ült le ismét a porba. Miután látását visszanyerte, ő Krisztushoz csatlakozott a Jeruzsálem felé vezető úton. Nekünk is ezt kell tennünk most, hit által.

*

Aranymondatt: Márk 7:37.

*

Napi áhítat:

Márc. 29. H. Márk 7:31 – 37.

Márc. 30. K. Márk 10:46 – 52.

Márc. 31. Sz. János 9:1 – 7.

Ápr. 1. Cs. Márk 5:25 – 34.

Ápr. 2. P. Lukács 13:10 – 17.

Ápr. 3. Sz. Ézsaiás 40:27 – 31.

Ápr. 4. V. Ézsaiás 35:1 – 10.

Bretz T.

January at Bethesda

The famed Hungarian poet, Petőfi, once wrote "Még alig volt reggel, már megint este van. Még alig volt tavasz, már megint itt a tél." Life here at Bethesda can be described in much the same way, our evenings rapidly follow our mornings and our winters quickly follow our springs. We just celebrated Christmas and here it is already the end of January. We were picking tangerines on Christmas day in shirt sleeves and then quickly followed the frost. Our weather after the killing frost has moderated considerably and we are now once again enjoying seventy and eighty degree temperatures. Unfortunately, in the meantime, we lost our entire crop of mangoes which would have ripened next July. This is God's will and we must accept it graciously.

I suppose that the most important event at Bethesda this month was the hosting of the meeting of our Board of Directors and the Finance Committee of the Hungarian Baptist Union of America. At these meetings, those business minded people, who were appointed by our Union, met to discuss the financial management of the Home and our Union. God has provided us with exceptionally knowledgeable men who are dedicated to the task of providing the financial means to further the work of God within our Convention. Those in attendance were Mr. Laszlo Novak, President of our Union, Elmer Kish, Chairman of the Board, Louis Drescher, Comptroller, John Sebestyen, Secretary Pro Tem, Alex Banyai and Geza Toth. Those not in attendance were the Rev. Joseph Bogar, who is now facing heart surgery, and Gabriel Petre who was out of the country on business. Also in attendance was the Rev. Arpad Fulop, Mr. Louis

Bankuti and Helen Banyai. Many important decisions were prayerfully made and it is our hope that God will look favorably on all that was done. In order to improve upon our cash flow, final approval of constructing a number of houses was approved and the contract formalized. These houses will be for sale, hopefully to our Convention people, at a somewhat lesser amount than that will be charged to others. If anyone is interested, please let me know as soon as possible. The cost of these homes will be in the mid sixties and will consist of three bedrooms and two baths. In order to further prove God's love to mankind, plans were also made to increase the spiritual services within our Home. A number of other decisions were also made which will increase the effectiveness of both the services within our Home and our Convention.

During the early part of the month, I had the pleasure of meeting with the Missions Committee of our Convention which met in New Brunswick, NJ. It was a joy to once again meet with men and women who are dedicated to the mission of the Hungarian Baptist Union of America. More will be written about this meeting by others.

Whereas we did have much joy this month, we also had sadness. Helen Veizer had been a resident of our Home for more than 22 years. During these years, she had done much for our Home. In the earlier years, she helped with the nursing of our sick ones, she helped with the dishes and cleaning, but she was most noted for her work in planting and maintaining our flower and vegetable gardens. On January 14th, Helen passed from this life peacefully in her sleep. She was a real

**SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS**

**POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO
EVANGELIUMI HIRNOK
c/o Mrs. Mary Steg 321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905**

champion of our Home and always spoke highly of the work that is being done with our aged residents. We will miss her sage commentary and her dedication to keeping our gardens and lawn so beautifully tended. She was the longest living resident of our Home and knew every facet of our history. May God give comfort to her family and to all those who will miss her presence at Bethesda.

During the month, a number of our winter residents arrived to take up residency in our periphery houses. Among those are the following: Mrs. Ethel Muncsan, Detroit, Mr. and Mrs. Steve Forgacs, Bridgeport, Mrs. Maria Szerencsy, New Brunswick, Rose Mester, Terez Soltays, and Theresa Ferenczi, all from Canada. Also Kay Toth and Carmella Fernandez, both from Fairfield, CT and Mary Slack from Newberg, NY. It is always nice to renew

**AMERICAN HUNGARIAN
BAPTIST UNION RECEIPTS
FOR JANUARY 1982**

Home Mission

Bethesda Retirement Home, Palm Bay, Fla. \$200.00; Bethesda Church Palm Bay, Fla. 100.00; Silliman Memorial Church, Bridgeport, Con. 47.80; Hungarian Church, New York 365.00 — **Total \$712.80.**

*

Literature:

Gospel Messenger Treasury:

Mrs. Irene Nitzel, New Brunswick, NJ \$10.00; Mrs. G. Ungvary, Valdosta, Ga. 18.00; Mrs. Mary Kirla, Gary, Ind. 88.00; Mr. M. Ujlaky, Avon, Ohio 13.00; Rev. M. Major, Cleveland, Ohio 10.00; Alhambra Church, Alhambra, Cal. 50.00; Mr. George Toth, New York 8.00; Mrs. J. Vass, Struthers, Ohio 3.00 — **Total \$200.00.**

*

Special Mission

Bethesda Church, Palm Bay, Fla. **\$35.00.**

Louis Drescher Treasurer

old acquaintances, but we do miss quite a few of our old time visitors who because of physical problems can no longer travel. They are apart from us in body, but they are real close to us in spirit. We also had quite a few visitors during the month. They were Mr. and Mrs. Ben Balla, Detroit, Mr. and Mrs. John Baranyi, Cleveland, Mr. and Mrs. Joseph Gyarmati, New Jersey, Elmer Muncsan, Detroit and Isabella Sada from Cleveland. It is always a joy for us to see these old friends of our Home and it is our hope, that some day, all of you from near and far make Bethesda a stopping place whenever you are in Florida. You will love what you see and will be made most welcome.

The winter months at Bethesda are always extremely busy ones. In addition to the normal maintenance work load, we use the cooler months to complete the outside work that can be more effectively done at this time of year. In addition, there is much internal work that takes place also. The completion of numerous tax forms and reports are made to many agencies at this time of year. Our annual inspection takes place also and this entails much time and energy. Since we become mama and papa to so many extra residents in winter there is always someone who requires special attention or services. God however gives us all the needed wisdom and strength to do His work efficiently and effectively. Please continue to pray for your Home. We know that you remember us, since so many beautiful things happen here that prove that God is watching over us. May God bless you all.

Ernest J. Kish, Administrator

* * *

**THE BETHESDA
BAPTIST RETIREMENT HOME
Contributions — January, 1982**

Mrs. Margaret Mobley, Palm Bay, FL \$25.00; Mr. and Mrs. Ferenc Beck, Palm Bay FL 10.00; Mr. and Mrs. George Kerestly, Lakeland, FL **In loving memory of Julia Kerestley** 500.00; Mr. Alex Raduly, Palm Bay, FL 10.00; Mr. and Mrs. Gus Ilika, Bloomington, MN 50.00; Mr. and Mrs. R. T. DeGiovanni, Indialantic, FL 10.00;

Julia and Margaret Vargo, Hemet, CA 15.00; Edison Supervisor's Association, Edison, NJ **In loving memory of Jack McGowan** 25.00; Mr. and Mrs. Louis Kasa, Trenton, NJ **In loving memory of The Rev. and Mrs. Stephen Gazsi** 25.00; Susan H. Gross, Edison, NJ **In loving memory of Jack McGowan** 10.00; Nancy H. Hill, Westport, CT **In loving memory of grandmother Julia Toth** 200.00; Mrs. Judith McGowan, Edison, NJ **In loving memory of husband Jack McGowan** 30.00; The Rev. Michael Major, Cleveland, OH 5.00; The Bethesda Baptist Church, Palm Bay, FL 85.00; Mr. and Mrs. Joe Gyarmati, Normandy Beach, NJ **In loving memory of Jack McGowan** 50.00; Mrs. Mary Dreger and Family, South River, NJ **In loving memory of Jack McGowan** 50.00; Mr. and Mrs. Edward Kish, Fairfield, CT 10.00; Silliman Memorial Baptist Church, Bridgeport, CT 47.80; Mr. Elmer Muncsan, Detroit, MI 100.00; Mr. and Mrs. William E. Tatter, Louisville, KY **In loving memory of The Rev. and Mrs. W. Tatter** 25.00; The Rev. and Mrs. Arpad Fulop, Palm Bay, FL 30.00; Mrs. Elizabeth Balla, Palm Bay, FL 20.00; Mr. and Mrs. John Baranyi, Middleburgh, OH 150.00; Mr. and Mrs. William Stella, Danbury, CT 50.00; Mr. and Mrs. Philip Morin, Normandy Beach, NJ **In loving memory of Helen Veizer** 10.00; Mr. and Mrs. Ernest Pentek, Lavallette, NJ **In loving memory of Helen Veizer** 25.00; Mr. and Mrs. Geza Legoza, Fairfield, CT **In loving memory of Helen Veizer** 25.00; Mr. and Mrs. Lajos Drescher, Cleveland, OH 260.00; Mr. and Mrs. Ignatz Fekete, Palm Bay, FL 15.00; Anonymous 25.00; Mr. and Mrs. Alex Banyai, New York, NY 50.00; The Hungarian Baptist Church, New York City, NY 325.00; Mr. and Mrs. Ernest J. Kish, Palm Bay, FL 30.00 — **Total: \$2,297.80.**

**A bridgeporti Silliman
Memorial Church életéből**

George Rowe, a gyülekezet lelkipásztora január hónapban orvosi kezelésre kórházba vonult.

Az istentiszteleti órák átlagos látogatottsága vasárnap reggel 140, vasárnap este 70. Ez a szám a taglétszámhoz viszonyítva szépnek tekinthető.

A gyülekezeti férfi tagjaiból álló "Men's Fellowship" minden kedden reggel 6:30-kor közös reggelire gyűl össze, amelyen a reggeli elfogyasztása mellett bibliaolvasással és imával foglalkoznak.

Ruth Wright, Molnár Gusztáv és neje leánya afrikai misszió szolgálatából szabadságra visszatért. Ruthot magyar baptista szövetségünk is támogatásban részesíti. Ruth új misszió helyre megy New Guineába. Január 11-én utazott el.

A szerda esti összejöveteleken a tagok vagy biblia-tanulmányozással, vagy pedig látogatási szolgálattal foglalkoznak.

December 20-án, vasárnap délelőtt az énekkar Kish Edward vezetésével előadta a "Rejoice" című karácsonyi ének művet. *Kish Gyuláné*